

Stopy

Petr Kotvald

Je tu někde člověk /stopy v písku/
strojek srdce tiká
chytíme jeho stopu
at si co chce říká

V neskutečných krajinách
pořád jsou
stopy v písku
strach mě jako zvíře táh
k polibkům
a k prvním stiskům

na zítří už jméno mé
jsem prstem ryl do obelisků
z první bitvy vítězné
mám na snech šrám
a v oku třísku
/stopy písečné vedou do skalných měst/
byl jsem vítěz, který podlehl velké lásce
/běžel bez dechu, jak o něm praví pověst/
dodnes vím, co všechno bylo tehdy v sázce
/věřil svému já , nečet osudy z hvězd/

Poprvé jsem nešel na kolbiště
v masce kamenné
hloupě slepý
spadla z tváře mé
a jsou z ní střepy /jsou z ní střepy/

Na jevišti setmělých
Zůstanou
Mé stopy blázna
Červotoči vyčtou z nich
Délku bot
Ten strohý záznam
Jen pár lidí s pamětísi vzpomene
Co jsem jim ted zpíval
Cynik, blázne, řekne ti
Ach, co jsi teď
A kým jsi býval
/stopy bláznivé tají významy gest/
byl jsem vítěz, který podlehl tajné lásce
/tančil bez dechu, jak nám o něm vypráví pověst/
hladil jsem vlasy každé písni - krásce
/věřil svému já, nečet osudy z hvězd/

Nepřišel jsem nikdy na jeviště
v masce kamenné
hloupě slepý
spadla z tváře mé
a jsou z ní střepy /jsou z ní střepy/
jen tím nad sebou jsem vyhrál
jsou z ní střepy
jsou z ní střepy
jsou z ní střepy, jsou
/stopy v písku
stopy v písku/

V kolmdoucích vteřinách
Vyblednou
Mé stopy ve tmě
Ne, to není láska krach
Jen začátek
Tak pojď a veď mě

Je tu někde člověk -/stopy v písku/
strojek srdce tiká
držme jeho stopu /stopy v písku /
at si co chce říká /stopy v písku /
/stopy v písku /